

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Nomenclator Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium Qvi
Ab Anno Christi Millesimo quippiam commentati sunt, Sev
Ab Eo Tempore quo Pontificis electione ad eos tantum ob
Romani cleri multitudinem ...**

**La Roche-posay, Henri-Louis Chasteigner de
Tolosae, 1614**

A Calixto III. Creati cuius Epistolæ 9. inter Epistolas Æneæ Syluij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10735

*A CALIXTO III. CREATI
cuius extant Epistola 9. inter Epistolas
Æneæ Syluij.*

RODERICVS LENZOLLIVS Hispanus, Borgiæ cognomine ab Auunculo Calixto 3. donatus, Cardinalis primùm & S. R. E. Vicecancellarius, demùmque Pontifex Maximus consalutatus est; Alexandri 6. nomine assumpto; Octavianum, Cleophilium, Hadrianum Castellensem amanuensem, Petrum Pintori, & Hieronimum Paulum Catalanum famulis adnumeravit; scripsitque Opusculum quod clypeum defensionis fidei Sanctæ Romanæ Ecclesiæ indigitavit, Argentorati excusum anno 1497.

De Cardinalium excellentia, & officio Vicecancellarij a manuscript. in Bibliotheca Cardinalis Sirleti.

Glossam in regulas Cancellariæ ad Innocentium 8. Epistolasque ad Philelphum, Franciscum Ximeniû, & alios, quarum aliquæ extant in Bibliotheca Cardinalis Sirleti, & apud Aluarum Gometium in libris quos de Francisci Ximenij Cardinalis vita cõscripsit. Obiit anno 1503.

IOANNES DE MELA Cuius & Episcopus Zamorensis Cardinalis, legum peritiâ plurimum suspiciendus, & vultus deridiculo assimiliter despiciendus, scripsit, vt notat Cardinalis Papiensis librum cuius argumentum est: Clericis licitum non esse vrbes pestilentis lue infestatas deserere ob iniuncti Sacerdotij curam. Romæ iacet in æde S. Iacobi Hispanorum cum hoc E.

pitaphio.

Ioanni de Mela genere Hispano, familiâ ingenuâ, Cesarei ac Pontificij Iuris Consultissimo S. Laurentij in Damaso presbytero Cardinali Sacrum. Vixit annos 70. Obiit 13. Octob. à Salute nostra 1467. Pontificatus Maximi Pauli 2. anno 4.

ÆNEAS SYLVIUS Picolomineus Cardinalis, qui postea Pius Papa 2. quamvis circa summa negotia distentus, & perpeti articularis morbi dolore præpeditus, literis tamen, omiſſâ fortunæ suæ mole, ostentatâ occasione vacabat, vt morbi rædium discuteret, scripsitque

De miseriis Curialium.

De educatione liberorum.

Solutionem quæſtionum.

Ad Nicolaum de Cusa librum.

De Fide ad Turcam.

De profectioe in Turcas.

De studio venandi.

Præcepta Rhetoricę.

De Concilio Basiliensi.

De ortu Nili.

De fato.

De præſcientia Dei.

Abbreuiationes Decadû Blondi lib. 20.

De ortu & hystoria Bohemorum.

Dialogum contra Turcas.

De Grammatica.

De rebus à se gestis.

De clade vniuerſalis Eccleſiæ ad Nicolaũ quintum.

Epistolarum librum.

De Regia institutione ad Ladislaum Bo.

- hemie Regem.
De Potestate Concilij.
De Sanguine Christi.
De erratis Basiliensium.
De defensione Poetics.
De dignitate Cæsaris.
Commentarium in 4. libros Antonij Panhor-
mitæ de dictis & factis Alphonfi Regis Ara-
gonum.
Cosmographiam.
Contra Taboritas de communione Corporis
Christi.
Orationes 24.
Historiamque sui temporis lib. 12. opus accura-
tum, & ad fastigium penè perductum, quod in
litteras dare ceptabat vbi naturæ concessit.
Romæ iacet in Basilica S. Petri Vaticana cū
hoc Epitaphio.

*Pius Secundus Pontifex Maximus natione Tuscus, patriâ Se-
nensis, gente Picolominea, sedit annos 6. Brevis Pontificatus, in-
gens fuit gloria, Conuentum Christianorum Mantuæ profide ha-
buit. Impugnatoribus Romanæ sedis intra atque extra Italiam
restitit. Catharinam Senensem inter sanctas Christiretulit; Prag-
maticam in Gallia abrogauit, Ferdinandum Aragonie in Re-
gnum Sicilia cis fretum restituit, Rem Ecclesie auxit, Fodinas
inuenti tum primùm aluminis apud Tolsam instituit, Cultor Iusti-
tiæ & Religionis, admirabilis eloquio. Vadens in bellum quod
Turcis indixerat Ancona decessit, vbi & classem paratam, &
Ducem Venetorum cum suo Senatu commilitones Christi habuit,
relatus in urbem est Patrum decreto, & hic conditus vbi caput
Andræ Apostoli ad se ex Peloponeso aduectum, collocari iusserat,*

94 *Nomencl. Sanctæ Romanæ*
Vixit an. 58. mens. 9. di. 27. Franciscus Cardinalis Senensis,
Auunculo Sanctissimo f. 1464.

A IO II. CREATI.

B. ALEXANDER OLIVA Saxoferratenfis. ord S. Augustini Cardinalis, alti meditamenti adfuetudine mortem, quam constans & libens lætitiâ non adumbratâ excepit, inter prospera ducebat: & quotiescumque in priuato Sacello ædibus concluso orationi instabat, sepulchrum in scrinii speciem compositum, effigieque eius velut demortui similitudinem referente depictum, nullo domesticorum in conscientiam assumpto referre solitabat, suamque imaginem intentis oculis inspectabat, vt ex oratione liquet, quam in eius funere Antonius Campanus habuit. scripsit

De Christi ortu Sermones 100.

De Cœnâ cum Apostolis factâ.

De peccato in Spiritum Sanctum.

Orationes elegantes.

Aliâque multa, quæ derepente sublatus emendare non potuit. Romæ iacet in æde S. Augustini cum hoc Epitaphio.

Alexandro Oliuæ Saxoferratenfi, Theologo eximio, Eremitarum Beati Augustini ab infantia spei maximæ alumno: Qui cum esset ordinis Generalis, Cardinalis à Pio 2. ignorans creatus est. Vixit annos 55. Obijt anno Salutis 1463.

Vt tibi sola dedit Probitas, non gratia soli,

Digno Cardinalem nomine reque decus.

Sic eadem indignis raptum dum tollit ad astra

Felix, hoc inquit Principe Roma foret.